

[Henning Rasmussen]

nansministeren har sagt at det skal have, og i den retning, som jeg har udtalt mig om i dag.

Men lad os se. Det vigtigste i mit svar er, at hr. Behnke tilsyneladende slet ikke har forstået, at det, det først og fremmest drejer sig om, og det, vi går efter, er sving i hjulene. Vi skal nok være med til at tage ansvaret for de andre ting, der står i finansloven, når vi har forhandlet færdig med regeringen – naturligvis.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Hr. Henning Rasmussen svarede på mange ting, bare ikke på det, der blev spurgt om, nemlig hvad Socialdemokratiet vil gøre med den snart 500 mia. kr. store statsgæld. Hvis hr. Henning Rasmussen kigger på det finanslovsforslag, vi behandler i dag, vil man også fra Socialdemokratiets side kunne konstatere, at alene rentudgiften næste år er budgetteret til 58-59 mia. kr. Det er jo ikke en post på finansloven, som Socialdemokratiet bare kan overse.

Det kan godt være – og dér er jeg da enig med Socialdemokratiet – at der skal sving i hjulene i den private sektor, ja, gerne, men skaber det en løsning på en statsgæld på 500 mia. kr.? Det skal der enten meget sving i erhvervslivet til, eller også skal der en yderligere brandskatning til i forhold til det, vi har i øjeblikket, hvis man vil indkræve pengene fra erhvervslivet.

Hvis Socialdemokratiet husker tilbage i sin egen historie, vil man erkende, at de gigantudgifter, vi i øjeblikket har på statens budget, er meget, meget større, end hvad man nogen sinde tilbage i historisk tid havde drømt om at den offentlige sektor, at statens sektor skulle tage sig af. Derfor er man nødt til selv i Socialdemokratiet at erkende, at staten i Danmark simpelt hen er blevet for stor.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg skal bare gentage over for hr. Behnke: Vi er ganske enige med finansministeren i, at det, der er den altovervejende årsag til, at man må budgettere med et underskud af den svimlende størrelse, man regner med i øjeblikket, i 1991, er, at der er en utrolig lav vækst i dansk økonomi. Det, det derfor drejer sig om – uden at ødelægge balancen i øvrigt – er at få sat mere sving i erhvervslivet. Det er det, det drejer sig om.

Henning Andersen (KF):

I løbet af de to første uger i det nye folketingsår har vi taget fat på det, jeg mener er årets allerstørste lovkompleks, nemlig åbningsredøgørelsen med de deri annoncerede skattelettelser, førstebehandlingen af de konkrete skatte-lovsforslag og så i dag førstebehandlingen af forslaget til finanslov for 1991.

Alt dette er meget kort af statsministeren ved andre lejligheder nævnt som finansloven med tilbehør, altså bl.a. skattelettelser. Netop denne vending og endnu én af statsministerens vendinger, hold-fast-politikken, vil jeg bruge som udgangspunkt for min tale i dag.

Finanslovsforslaget har vi kendt i halvanden måned, og vi har i Finansudvalget haft en første, mere teknisk gennemgang af forslaget område for område i fuld fordragelighed.

Nu er vi kommet til essensen: de politiske drøftelser. Det er nu og i de kommende uger, vi skal konstatere, om der er vilje til samarbejde om finansloven med tilbehør, og om det altså er muligt at bringe Folketinget til en samlet forståelse for og indsats for specielt dansk økonomi, men selvfølgelig generelt for hele Danmarks og danskernes situation.

Jeg mener ikke, at vi kan tillade os at fortabe os i detaljer og lade det få lov til at bestemme vort valg for eller imod finanslovsforslaget.

Mange elementer, f.eks. statens indtægter og udgifter, mulighederne for at gennemføre skattelettelser, som er ansvarligt finansieret, og en reduktion af den offentlige sektor, som levner større spillerum for den private sektor, skal ses i sammenhæng, og overordnede helhedsbetragtninger skal være udslagsgivende for ethvert partis stemmeafgivning, når vi når så langt, til december.

Det nytter altså heller ikke noget, at nogle synes, at nu kan det være nok med den eller den linje i den førte politik, og at det nu må være på tide at prøve en anden vej.

Lad mig minde om det rigtige udtryk: holde fast. Det er nemlig det, vi skal. Vi skal holde fast i tidligere års økonomiske politik, som allerede har givet så gode resultater. Tænk på, hvordan vor handelsbalance har udviklet sig!

Eksporsten er styrket, importen begrænset, og Danmark har nu et af Europas største handelsoverskud, herunder også i handelen med Tyskland, og alt i alt udsigt til et meget lille betalingsbalanceunderskud i 1990.